

úgy fogalmazzza ezt meg, hogy amióta kisütött az igazság napja: Krisztus, azóta az isteni igazság teljes fénye birtokunkban van, amely olyan, mint amilyen a déli világosság szokott lenni, mert azelőtt csak homályos volt a fény. Más helyen meg azt fűzi hozzá, hogy annál rútabb és kárhozatosabb tehát azoknak hátlátlansága és gonoszsága, akik itt a déli napfényben is vakoskodnak. /Inst.IV.8,7; II.9,1/

Nékünk több adatott a prófétáknál. Mi vagyunk azok a boldogok, akik a "déli napfény" világosságában járhatunk. Abban járunk-e csakugyan? És van-e felelősségünk azokkal szemben, akik homályban járnak, akik tapogatóznak, mint a vakok délben, mert nem ismerték meg az Életnek Világosságát?!

Azt mondtam az imént, hogy Isten utolsó szava Jézus Krisztus. S ez így igaz. Őbenne és Általa Isten mindent megmondott, amit akart, amire szükségünk van, "ami az életre és kegyességre való." Istennek legyen hála, hogy a reformáció újra felfedezte a Bibliát. A léláncolt, lelakatolt Bibliáról leverte a láncot, lefordította azt a nép nyelvére és odaadta a nép kezébe: "Vedd és olvasd!"

3. Kicsoda ez a Fiú?

Alapigénkben nem kevesebb, mint nyolc féle jelentésében mutat rá Isten Lelke a Fiú szolgálatára.

1./ Mindennek örököse. Az Atya az Ő kezébe tett le mindent. Az ítéletet is, minket is.

2./ Általa teremtette a világot. Öröktől fogva való. Ján 1,3 : "Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, ami lett." /Lásd még Kol 1,16-17/

3./ Isten dicsőségének visszatükröződése, kisugárzása, visszfénye. Gondoljunk a 2 Kor 4,6 üzenetére : "Mert az Isten, aki szólt: sötétségből világosság ragyogjon fel! Ő gyújtott